

ἔργον αὐτοῦ, ἢ ὑψὸν γὰρ φωνὴ ἢ δίδων ἢ τῷ ἀδρῶ-
που * κερωστικῶς δὲ μέλλον τὰ ὄργανα τῷ ὄ-
ματος· διὸ ἢ δὴν ἀκούειν, ἢ περιτίζεν.

ια Διὰ τὴν ἀπειροδοσιαν, ὀξυτέρως, ἢ ὅτι ἐ-
λαττον, ἀδυνεστερα γινώσκῃ; ιβ Διὰ τὴν
τῷ χορδῶν ἢ βαρυτέρως αἰεὶ τὸ μέλος λαμ-
βάνει; αὐ γὰρ δένεται ἀπὸ τῆ παραμέσῳ συ-
μελῇ τῆ μέσῳ, γίνεται τὸ μέσον οὐδὲν ἢ πῶν

ἑαὶ ἢ τῷ μέσῳ, δὲν ἀμφῶν, ψαλὰ οὐ γίνε-
ται, ἢ ὅτι τὸ βαρὺ μέγα ὀξύνῃσε κεκατερόν; κ
ἔνεστιν ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ μικρόν, κὶ τῆ διδμήψα
δύο ἦνται ἐν τῇ ὑσάτῃ γίνονται. ιγ Διὰ τὴν

ἐν τῇ δια πασσῶν, τῷ ὑψὸν ὀξέος, ἀπὸ φωνῶν γί-
νεται τὸ βαρὺ· τοῦτου ἦ, τὸ ὄξυ οὐ; ἢ ὅτι μέ-
λισσα ὑψὸν ἐν ἀμφοῖν ὅτι τὸ ἀμφοῖν μέλ^ο;
εἰ ἢ μὴ, ἐν τῷ βαρεῖ μάλλον γὰρ. ιδ Διὰ
τὴ λαττωσίαν τὸ δια πασσῶν, κὶ δοκίμ ὁμοφω-
νον εἶναι, ὅτι ἐν τῷ φωνητικῷ καὶ ἐν τῷ ἀδρῶ-
πῳ; τα γὰρ ἐν τοῖς ὀξέσιν ὄντα, οὐκ ὁμό-
φωνα, ἀλλ' αἰθέροισι δὴμήλοισι δια πασσῶν, ἢ

ὅτι ἄσπερ ὁ αὐτός; εἶ δοκίμ φθόγῳ, δια τὸ ἀ-
ρθῶρον ἰσότητι ὅτι φθόγῳ; καὶ τὸ δέξιν τῷ ἐ-
νόοι. ταὐτὸ ἢ τῷ καὶ ἐν ταῖς σφαιρίξιν, ἕξα-
πασσῶνται. ιε Διὰ τὴν οἰ ὑψὸν νόμοι ἐκ ἐν ἀν-
τιστροφῶσι ἐποιουῦντο· αἰ ἢ δὴμα ὠδαὶ αἰ χο-
ρικαί; ἢ ὅτι οἰ ὑψὸν νόμοι, ἀγωνιστῶν ἦσαν,
ὧν ἢ δὴ μιμῆσαι διωαμῶν καὶ διατείνε-
σαι, ἢ ὠδῆ ἐγίνετο μακρῆ καὶ πολυει-
δης; καὶ ἀσπερ οὐδὲ καὶ τὰ ῥήματα, καὶ
τὰ μέλη τῶ μιμῆσαι καλοῦσθαι αἰεὶ ἕτερον

γινώσκῃ. μέλλον γὰρ τῷ μέλει ἀνάγνη μι-
μῆσαι, ἢ τοῖς ῥήμασι. διὸ ὁ καὶ οἰ διδύραμι-
βοι, ἐπειδὴ μιμητικοὶ ἐγίνοντο, ἐκ ἑπὶ ἐχου-
σιν ἀντιστροφῶσι, ποτέτερον δὲ εἶχον. αἶπὸν δὲ,
ἔπ τὸ παλαιὸν οἰ ἐλδύθησιν ἐχόμενον αὐτοῖ.

Ε πολλοὶ ἐν ἀγωνιστικῶσι ἀδυναστεύοντες ὡς ὅτι
ἐν ἀρμονία μέλη ἐν ἑαυτῶν μεταβδῆσιν γὰρ πολ-
λας μεταβολὰς τῶ ἐν ἑαυτοῖς, ἢ τοῖς πολλοῖς, κὶ
τῶ ἀγωνιστῶν, ἢ τοῖς τὸ ἦθος φυλάττοισι. διὸ ὁ
ἀπλοῦστερα ἐποιουῦντο αὐτοῖς τὰ μέλη, ἢ ἢ
αἰτίστροφος, ἀπλῶν ἀριθμῶν γὰρ δεῖ, κὶ ἐν με-
τέρι. τὸ δὲ αὐτὸ αἶπὸν κὶ διότι τὰ ὑψὸν ὄσο
σικμῆς ἐκ ἀντιστροφα, τὰ ἢ τῷ χορῆ αἰτί-

Ε F

efficitur, ut grauior sit: vox enim hominis
suauior constat. Oris autem instrumenta
pulsandi vim obtinent pleniorē, quam
ob rem suauis cantatur, quā tereatur.

11 Cur vox, aut sonus desinens, acutior
sit: An quia minor, ut quæ facta imbecil-
lior sit. 12 Quamobrem quæ grauior è
fidibus est, huic semper actus modulandæ
committitur? Nam si proxima quoque à
media pulsanda sit media tantum, nihilo
minus rellatè medium potest. At si media
subiungenda est, per proximam à media
idem reddi non potest. An quia magnum,
quod graue est, itaque validum esse ne-
cessè est: & in est profectò in magno quod
paruum est: & quidem duæ nete in hypo-
tate efficiuntur, si intercipiatur. 13 Cur in
consonantia diapason graue quidem acuti
antiphonum accipi potest, grauis verò ac-
utum non potest? An maximè quòd in
vstroque modulus vtriusque contentus est:
sed si minus, certè in graui acutum est,
maius enim hoc est. 14 Cur antiphonū
diapason consonantiz ita latitat, ut vni-
sonum esse videatur, velut in punico, aut
atropoz: quæ nanque posita in acutis sunt,
non vnisona, sed ex proportione sibi dia-
pason concinentia respondent. An mo-
dus proportionis facit, ut sonus quasi idè
esse appareat: proportio enim in sonis æ-
qualitas est: æquale autem omne ad vni-
tatem referendum est. Hoc idem in fistu-
lis etiam euenit, ut falli aures possint.

15 Cur genus cantilenæ, quod lex ap-
pellatum est, non per antistrophos olim
agebatur, cum tamen cæteris chorearum
canticis antistrophi vsus non deesse? An
quòd olim leges à magistris, certandique
peritis agebantur, qui cum iam egregie si-
mulare, valentè que pertendere possent,
cantum & prolixum, & varium conficie-
bant: itaque ut verba, ita etiam moduli,
numerique variè subinde simulationem
insequebantur. Imitari nanque modula-
mine potius, quàm vocabulis, necesse est.
Quamobrem dithyrambi etiam postea,
quàm simulari cæperunt, antistrophis am-
plius non vtuntur, quanquam plurimum
antè vtentur. Cuius rei causa est, quòd
olim homines liberi, atque ingenui ad
choream adire solebant: itaque multos
esse, qui fungi cantu certatoris possent, e-
rat difficile: quapropter illis in more fue-
rat, ut modulò enarmonios cantarent. Vnius enim crebro cantilenam muta-
te, variatque contexere facilius potest, quàm multi: & qui certat, facilius,
quàm qui mores conferuat: quocirca simplicius illi modulari debuerant. An-
tistrophus autem simplex est, quippe qui numerus, sit, vnitatè que mensuretur.
Hæc eadem causa est, cur in scena nullus, in chorea plurimus antistrophæ vsus sit.

rat, ut modulò enarmonios cantarent. Vnius enim crebro cantilenam muta-
te, variatque contexere facilius potest, quàm multi: & qui certat, facilius,
quàm qui mores conferuat: quocirca simplicius illi modulari debuerant. An-
tistrophus autem simplex est, quippe qui numerus, sit, vnitatè que mensuretur.
Hæc eadem causa est, cur in scena nullus, in chorea plurimus antistrophæ vsus sit.

rat, ut modulò enarmonios cantarent. Vnius enim crebro cantilenam muta-
te, variatque contexere facilius potest, quàm multi: & qui certat, facilius,
quàm qui mores conferuat: quocirca simplicius illi modulari debuerant. An-
tistrophus autem simplex est, quippe qui numerus, sit, vnitatè que mensuretur.
Hæc eadem causa est, cur in scena nullus, in chorea plurimus antistrophæ vsus sit.

rat, ut modulò enarmonios cantarent. Vnius enim crebro cantilenam muta-
te, variatque contexere facilius potest, quàm multi: & qui certat, facilius,
quàm qui mores conferuat: quocirca simplicius illi modulari debuerant. An-
tistrophus autem simplex est, quippe qui numerus, sit, vnitatè que mensuretur.
Hæc eadem causa est, cur in scena nullus, in chorea plurimus antistrophæ vsus sit.